

Az őszi beköszöntével és vizeink fokozatos lehűlésével megkezdődtek az őszi halászatok. Magyarországon 26 065 hektár halastó üzemel, melynek jelentős részét október-november hónapban halásszák le a haltermelők.

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet elnökségi ülésén Dr. Németh István elnök és Sziráki Bence ügyvezető igazgató rendre beszámol a két elnökségi ülés között eltelt időszakban végzett munkáról.

Az idei Kaposvári Állattenyésztési Napokon Halászati Kerekasztalt rendeztek, amelyen a pontytenyésztés aktuális kihívásaira keresték a választ. Mivel napjainkban kisebb, néhány hektáros tavak adják az édesvízi haltenyésztés egyre jelentősebb hányadát, így kistermelői oldalról is nagy volt az érdeklődés.

Halászati Lapok

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XIX. évfolyam
2018. november

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

Magyar-román halászati workshop

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) és a NAIK Halászati Kutató Intézet (NAIK-HAKI) az Agrárminisztérium támogatásával szervezte meg október 25–26-án a Magyar-Román Halászati és Akvakultúra Workshopot. A szarvasi rendezvényen a tanácskozóterem magyar és román halászati szakemberekkel telt meg. Az első napon a plenáris ülés keretében a két ország halászati érdekképviselői, a szakhatóságok és a kutatóintézetek képviselői tájékoztatták a hallgatóságot az adott terület helyzetéről. A délután folyamán innovatív magyar és román halgazdálkodási cégek mutatkoztak be, majd kerekasztal-beszélgetésen rajzolódtak ki a közös feladatok. Dr. Váradi László, a HAKI nyugalmazott főigazgatója elnökölt a plenáris ülésen, így őt kérdeztük a rendezvényről.

• **A plenáris ülésen a román vendégek többször említették az Ön nevét, mint aki generálta, szervezte és életben tartotta ezt a kapcsolatot. Talán tíz évvel ezelőtt járt a Haltermosz küldöttsége Romániában, László János, az Arkum cég elnökének a meghívására. Ekkortól datálódik a kapcsolat?**

– Nem. A kapcsolat már a nyolcvanas években kezdődött, mert a HAKI együttműködött a galaí, és a nuceti kutatóintézetrel a kutatás területén. A román kollégákkal beszélgetve Kászoni Zoli bácsi nevét is felemlítettük, aki a magyar-román kapcsolatok egyik nagy alakítója, megalapozója volt. A két országot sok más, mondhatni történelmi szál is összefűzi, ami erősítette a halászati együttműködést. A kapcsolat valójában akkor erősödött fel, amikor a székelyudvarhelyi Arkum cég, amelyik a homoródszentpáli halastavakat a rendszerváltás környékén átvette, hozzánk fordult segítségért. A homoródszentpáli tógazdaság valamikor jól működött, de lerobbant állapotban vették meg, és újra életre akarták kelteni a tavakat. Akkor a HAKI és a cég együttműködési megállapodást kötött, s a szaktanácsadás mellett pontytenyésztésanyagot

is biztosítottunk számukra. Ez az együttműködés eredményes volt. A kétoldalú együttműködés sikerén felbuzdulva fogalmazódott meg az az igény, hogy szervezzünk egy olyan fórumot, amelyen a közös problémáinkról beszélünk, és megoldási javaslatokat dolgozunk ki. Így indult el az a rendezvénysorozat, amelynek három tanácskozását Székelyudvarhelyen rendezték meg, és most itt, Szarvason folytatódhatott az Agrárminisztérium támogatásával.

• **Aki Romániában meghatározó intézmény, szervezet, termelői kör a haltermelésben, az jelen volt...**

– Valóban. Halasi Kovács Béla, a HAKI intézetigazgatója köszöntőjében megfogalmazta, hogy a szarvasi rendezvény kapocs a régebbi halas konferenciák és egy jövőre, Romániában szervezendő konferencia között. A szarvasi konferencián a Romániai Halászati Ügynökség (ANPA) elnöke mellett a szervezet Erdély régióért felelős vezetője is jelen volt. A workshop témaköreinek a tógazdasági fejlesztés állt a középpontban, hiszen ez a haltermelési forma a meghatározó mindkét országban. A hagyományos extenzív tógazdálkodás mellett megjelennek más gazdálkodási lehetőségek, olyanok mint az integrált ex-

A SZERZŐ FELVÉTELE

tenzív-intenzív rendszer, új halfajok termelésbe vonása, a takarmányozás fejlesztése, és még sorolhatnám. Vagyis nemcsak tógazdasági technológiákról volt szó, hanem a tógazdálkodás jövőjéről is. Ezt a jövőt úgy tudjuk alakítani, hogy a leginkább érintettek véleményét tolmácsoljuk a hazai és a brüsszeli döntéshozóknak.

• **Levezető elnökként többször hangsúlyozta, hogy rengeteg információ hangzott el egy-egy előadás során. Hogyan igazodjunk el ebben a rengetegben? Mely információkra kell külön is odafigyelni?**

– Bár van eltérés a két ország akvakultúrája között, mindkettő fejlődését befolyásolja a Közös Halászati Politika, azon belül a Halászati Operatív Program pénzügyi alapja, az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA). Ez olyan komoly kapcsolódás a két ország között, hogy szükség van az együttműködésre annak érdekében, hogy ezeket a lehetőségeket minél jobban ki tudjuk használni. Ehhez viszont az szükséges, hogy a támogatási lehetőségeket az igényeinkhez igazítsák. A tervek szerint a vissza nem térítendő támogatást egyre inkább pénzügyi eszközök alkalma-

► zása váltja fel, ami tulajdonképpen hitelt jelent. Ez mindkét ország halászati ágazatának fejlesztését megnehezítheti. Erre vonatkozóan román oldalról *Vacaru* úr, a romániai irányító hatóság egyik vezetője fel is tette a kérdést, hogy honnan indult a pénzügyi eszközök alkalmazásának a szorgalmazása. Megállapítható, hogy a tógazdálkodás, annak sajátosságai nem kellőképpen ismertek a rendeletalkotók körében, illetve az akvakultúrában is létező nagyipar képviselőinek erősebb a lobbitevékenysége. Az ő hangjuk erősebben hangzik Brüsszelben, mint a tógazdasági akvakultúra szereplőié. Ennek a szektornak az érdekképviselői sem olyan erősek, összefogottak, hogy erőteljes lobbitevékenységet fejthetnének ki. Az EU 28 tagországból mintegy tízben van jelentősebb tógazdasági haltermelés, de ők sem találják meg a közös hangot, illetve ha meg is találják, akkor sem kommunikálnak hatékonyan. Emiatt kell nekünk összefogni, párbeszédet folytatni.

• **Mennyiben különbözik a magyar stratégia a románokétól?**

– Alapvetően más, hiszen ott a tengeri halászat nagyobb súlyú, mint a tógazdasági haltermelés. Mi tenger nélküli országgént csak az édesvízi halgazdálkodással foglalkozhatunk. De amit alapvető különbségnek tartok és amik a magyar stratégiában nagy hangsúlyt kapnak, azok a magyar értékek, a magyar sajátosságok. Éppen azért építünk rájuk, mert ilyenek nincsenek más országokban. Arra gondolok, hogy a pontytenyésztés eredményei, a multifunkcionális tógazdálkodás, a geotermikus energiára alapozott intenzív haltermelés (*lásd afrikaiharcsa-termelés, ami sikertörténet*) magyar sajátosság, egyedi érték. Az intenzív termelésbe a süllő is bevonható, Magyarország benne van egy Diversify nevű uniós kutatási projektben a süllő révén. De említhetném a szellemi tudásunk exportját is, amelyben Magyarország évtizedek óta abban a körben van, amelyik a fejlődő világban az éhezés, a szegénység felszámolását segíti. Úgy gondolom, hogy mérföldkő lesz ez a dokumentum a magyar akvakultúra fejlesztésében, amit természetesen társadalmi vitában is megmérettetünk. Jövő év tavaszára már elkészül az első változat.

• **A kutatás-fejlesztésről, innovációról külön-külön hangoztak el előadások. Miben tudunk segíteni egymásnak ezen a területen?**

– *Nicolae Dimulescu*, a román halászati ügynökség (ANPA) elnöke elmondta, hogy amikor a nyolcvanas években itt jártak, akkor a HAKI-t példának tekintették, mondván, ők is ilyen kutatóintézetet szeretnének. A HAKI azóta is fejlődött,

és ott van a jegyzett kutatóintézetek körében. A galai intézetben még vannak rejtett tartalékok, amiket felszínre lehet hozni, mert a halászati kutatásnak nincs olyan határozott, jól működő, értékes bázisa, mint Magyarországon. Nálunk ugyanis nemcsak a HAKI-t kell ide sorolni, hanem azokat az egyetemi tanszékeket, akadémiai intézeteket is, ahol halászati kutatás folyik. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy Romániától nem lehet átvenni megoldásokat, hiszen a nucei állomás igazgató asszonyától hallhatuk, hogy milyen érdekes kutatásokat végeznek a lapátorru tokkal, amiben mi nem vagyunk erősek. És van néhány technológiai terület, takarmányozási fejlesztés, amiben lehet egymástól tanulni. Függetlenül az erőviszonyoktól, az együttműködést meg kell erősíteni, hiszen a kutatási feladatok olyan összetettek, sokirányúak, hogy azokat csak teamwork tudják eredményesen megoldani. Mindkét félnek az erősségeire kell támaszkodnia az együttműködésben, és például arra is módot kell adni, hogy a tehetséges, fiatal román kutatók akár Magyarországon dolgozzanak.

• **Készül-e közös nyilatkozat a workshop után?**

– Készül, mert a kerekasztal-beszélgetésben azokkal a problémákkal foglalkoztunk, amelyekben közösen léphetünk fel. Az egyik ilyen az új Európai és Tengerügyi Halászati Alap alakítása. Ezzel kapcsolatban állásfoglalást dolgoz ki Magyarország és Románia is, és az a jó, ha mindketten ugyanazt hangsúlyozzuk benne. Egyébként hadd mondjam el, hogy a közelmúltban volt egy V4 halászati tanácskozás a HAKI-ban, amelyen szintén megfogalmaztunk egy állásfoglalást, nos, az ott megfogalmazott javaslatokat a román kollégák is elfogadják. De a kétoldalú egyeztetés során részletesebben is foglalkozunk a problémákkal, nem csak általánosságokban fogalmazunk. Jövő év első felében Románia lesz az EU soros elnöke, akkor, amikor az ETHA kidolgozása a végső stádiumba ér, tehát a legjobb helyen leszünk, amikor a halászati támogatásokról tárgyalni kell. Az persze kétségtelen tény, hogy nehéz feladat lesz a javaslatainkat elfogadtatni, már csak azért is, mert mi szeretnénk 2020 utánra továbbgondolni a jövőt, és első lépésben 2030-ig szeretnénk megfogalmazni a stratégiánkat. De látjuk a folyamatok lassúságát is, és ha látjuk a célt, akkor abba az irányba kell mennünk, akár 2050-ig szólóan is.

• **Egyetért-e Halasi-Kovács Béla kijelentésével, miszerint ő a tógazdaságok jövőjét illetően szkeptikus?**

– A tekintetben értek vele egyet, hogy a tógazdálkodás nem igazán ideális a modern piaci árualap biztosításához az extenzivitása, az időjárásnak való kitettség, a klímaváltozás okozta újabb negatív hatások, az édesvízért folyó verseny s a változó társadalmi igények miatt. Egyre inkább egy programozottabb, időjárási körülményektől védettebb rendszerben lehet tervezetten, azonos minőségben, a piacra rendszeresen halat juttatva termelni. Ha hosszú távon nézzük a tógazdaságok szerepét, akkor a múlt már nem jön vissza. Az értékeket persze nem szabad elveszíteni, a tógazdaságoknak fenn kell maradniuk, mert igen értékes vizes élőhelyek. Abban egyetértek az igazgató úrral, hogy ne kompenzációért „kuncsorogjunk”, hanem mondjuk ki, hogy „ez a vizes élőhely nem lenne, ha a tógazdák nem tartanák fenn”. Ezért arra kérjük a támogatást, hogy ezt a vizes élőhelyet továbbra is fenntarthassuk. A tógazdaság arculata, szerepe megváltozik. Megmarad egy nagy extenzív halastó, amely ökoszisztéma-szolgáltatásokat biztosít, de a benne lévő hal nem feltétlenül árualap. Azt a tó a tóban, a ketreces és az intenzív rendszerekben kell előállítani, mert ha akvakultúráról beszélünk, akkor mégiscsak élelmiszertermelésről van szó. Ma még nincs a helyén ez az ügy, de szeretnék elfogadtatni, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatásért jár támogatás. Világosan látni kell azonban, mi az, ami ökoszisztéma-szolgáltatás, és mi az, ami korszerű áruhaltermelés, mik a kapcsolódások, illetve hol vannak a határok. A hazai halellátás jövője inkább az intenzív telepeken múlik.

• **Maradhat-e a ponty kenyérhalnak?**

– Nehéz kérdés, mert a „kenyérhal” fogalma és annak értelmezése is változik. Én azt mondom, hogy jó lenne, ha maradna, mert sok vállalkozás tevékenységének alapja a pontytermelés, mindemellett a ponty kitűnő hal. A pontyot ért vádak (pl. szállás és iszapizű) megalapozatlanok. A halhús minőségének biztosítása ma már technológiai kérdés. Minden hal szállás, kivéve a porcos halakat. A lazac is szállás, meg kell nézni, hogy micsoda technika van amögött, hogy a legkisebb szállkát is eltávolítsák belőle. A pontyról nem szabad lemondani, mert a táplálkozásban aktívan ott lévő hal, de nagyon komoly fejlesztéseket igényel, hogy megjelenjen modern termékként a piacon. A magas szinten feldolgozott, jó ízű, elfogadott ár-szintű pontyot nekünk magyaroknak kellene a piacra vinni, de erre már nincs sok időnk, mert igen erős a verseny.

HAJTUN GYÖRGY

Megkezdődtek az őszi lehalászások

Az ősz beköszöntével és vizeink fokozatos lehűlésével megkezdődtek az őszi halászatok. Magyarországon 26 065 hektár halastó üzemel, melynek jelentős részét október-november hónapban halásszák le a haltermelők. Ilyenkor jellemzően az étkezési méretű hal lehalászása történik. Tógazdaságaink fő halfaja a ponty, melyből tavaly 17 500 tonnát termelt az ágazat. Általában ebben az időszakban történik a horgásztavak és a természetes vizek hallal való betelepítése is.

A magyarországi fogyasztói gyakorlat az elmúlt években nem változott abban a tekintetben, hogy a vásárlók még mindig a húsvéti és a karácsonyi időszakban keresik a legjobban a halakat, nyilatkozta lapunknak Lévai Ferenc, a MA-HAL szóvivője. Az igény egyre inkább nő a feldolgozott, illetve a konyhakész halászati termékek iránt. Az ágazat képviselői és az agrártárca a hazai halfogyasztás növelésére törekszik, hiszen a magyarországi 6 kg/fő/év halfogyasztás messze elmarad az uniós átlagtól (25 kg/fő/év).

Sok vizet nem kell elengedni a dunántúli tavakból, mert a víz elpárolgott, és az aszály is „kiszívta” a vizet a halastavakból. A párolgás még október végén is tartott, mert a napsütés következtében az alacsony vízállású tavak gyorsan felmelegedtek. Ez persze nagyon nem kedvez a halászatnak, mert a halak még élénkek, esznek, így a szezon jelentősen meghosszabbodott. A hosszabb tenyésztő viszont súlygyarapodással is jár, ami pozitívum, az azonban már nem, hogy a takarmányárak a tavalyihoz képest jelentősen emelkedtek. A szóvivő ezért is javasolta, hogy a tógazdaságokban most vegyék meg a takarmánynak valót, mert ha a gabonával megrakott dunai aszályok elindulnak, akkor a takarmányárak további 10 százalékkal nőnek.

Ami a lehalászást illeti, Lévai Ferenc hangsúlyozta, hogy a megszokott ütemben, menetben zajlik a munka. Az őszi halarak ilyenkor mérséklődnek, mivel a forgalom visszaesik, hiszen a horgászok már nem vesznek, a fogyasztók pedig még nem kezdték meg a karácsonyi bevásárlást. Lesz egy átmeneti árcsökkenés, de ez minden évben így volt. Aki rendelkezik tárolási kapacitással, az várjon ki, és ne adja el a halát, mert november második felétől visszaállnak a nyári árszintek. Jó közepes évet zár a magyar halászat a termést illetően, mert az idei évben kevesebb volt a hal a megszokottnál, ezért egész nyáron keresleti volt a

halpiac. A szóvivő megjegyezte, hogy néhány tíz tonnával több hal is elkelt volna, ha a tógazdaságok győzték volna kielégíteni a vásárlói igényeket. Abban azért bízhatunk, hogy a karácsonyi halvásárban az esetleg keletkező fölösleget is megveszik, bár erre a feleslegre nem lehet mérget venni.

Az idei évben is sok jó marketing-program zajlott a hazai halfogyasztás növelése érdekében, mondta Lévai Ferenc. Köszönhető ez az Agrárminisztériumnak és az Agrármarketing Centrumnak, mivel MAHOP-forrásokból finanszírozták a különböző marketingprogramokat. Mindamelllett a MA-HAL és a tagszervezetek is számos halfőző programot rendeztek, amelyeken igen sokan, összességében több tízezeren kóstolták meg a változatosan elkészített halételeket. Ma már nem csak a halászléről és a rántott pontyról szólnak ezek a halfőző versenyek, kóstoltatások, mivel egyre többen tanulnak meg finom, egészséges halételet készíteni. Ehhez alapanyagként a hazai termelésű, kiváló minőségű halfajok (ponty, amur, busa, afrikai harcsa, tokfélék, süllő, csuka stb.) rendelkezésre állnak. A bajai, a szegedi, a tatai halfesztiválok, a süllőfesztivál – és még hosszan sorolhatnánk a helyi rendezvényeket – ma már országos hírnévnek örvendenek. Lassan a magyar fogyasztó is megtanulja, hogy halat enni jó, mivel a rendezvényeken való részvételi arány növekszik. De sokat kell még tenni a fogyasztás növelése érdekében, ami nem öncélú dolog, mert a nemzet egészségi állapota is javul, ha több halat fogyasztunk. A szóvivő nem először javasolja, hogy a péntek legyen halas nap, és ezen a napon minden családban halételet tegyenek az asztalra. S jó volna, ha a közétkeztetésben is megjelenne a hal. A halfogyasztás növelésének jót tett, hogy az élő és a feldolgozott hal 27 százalékos áfáját 5 százalékra csökkentette a kormány. Lévai Ferenc szerint az ágazat kifehéritését is elősegítette az alacsony áfa, ami azt is maga után vonta, hogy több hal jelenik

majd meg a piacon. Mindenki – állam, termelő, fogyasztó – jól járt az áfacsköntéssel, és a horgászegyesületeknek is könnyebb megvenni a telepítendő halat. Az idei nyáron a horgászturizmus is jobb eredményekkel zárta a szezont, mint a korábbi években.

Az idei évben folytatódtak azok a folyamatok, amelyek elősegítik a magyar halászat fejlődését, erősödését, mondta a szóvivő. Az őszi betakarítás során kiváló minőségű, egészséges halállományt halásznak le a tógazdaságokban. A jövő évet is sikerült megalapozni, mert mindenki sok ivadékot tudott előállítani. De csak a kora tavaszi halászatoknál dől el, hogy milyen évre számíthat az ágazat.

Lévai Ferenc végezetül elmondta, hogy az ágazat helyzete javul ugyan, de a MAHOP-forrásokra benyújtott pályáza-

Kiváló minőségű hal várja a vásárlókat

tok lassú elbírálása gátolja a beruházások végrehajtását. Régóta közismert, hogy sokkal több halat kellene feldolgozott formában a piacra vinni. Több feldolgozóra volna szükség a tógazdaságokban, és fel kellene zárkózni az intenzív rendszerekben termelő halas cégekhez, amelyek eleve feldolgozott haltermékekkel jelentek meg a piacon. Sokkal több helyi vágópontra, értékesítési helyre és feldolgozóra lenne szükség ahhoz, hogy a magyar hal úgy jusson el a háziasszonyokhoz, mint az összes több magyar élelmiszer (lásd baromfi, sertés stb.). Vannak már olyan halból készült félkész és késztermékek, amelyek versenyképesek a többi feldolgozott élelmiszernel – nos, ezt a palettát kell bővítenie az ágazatnak, mondta végezetül Lévai Ferenc.

(HAJTUNGY)

Erős szakmai munka folyik a szervezetben

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) elnökségi ülésén Dr. Németh István elnök és Sziráki Bence (immár pozíciójában megerősítve, vagyis a megbízott előtagot már nem kell használnia) ügyvezető igazgató rendre beszámol a két elnökségi ülés között eltelt időszakban végzett munkáról. Így volt ez a legutóbbi, október 18-ai ülésen is, amelyen a MA-HAL pénzügyi helyzetéről, s a Dinnyési Halgazdaság Kft. rekonstrukciós munkálatairól fogadott el határozatot a grémium. Az ülés után Németh István elnökkel beszélgettünk.

• Elnök úr, egy hatékony, pergősen zajlott ülésen vagyunk túl, hiszen bőven volt miről beszélni, dönteni...

– Valóban így volt, hiszen értékelni kell az elmúlt félv évtörténetét. A Halászati Lapokban egyébként folyamatosan tájékoztatjuk a nagyközönséget is azokról a témakörökről, amelyek közérdeklődésre tartanak számot. Így a nagyon sikeres 44. Országos Halfőző Versenyéről, Erdős Norbert európai parlamenti képviselő látogatásáról, a MOHOSZ-szal közösen megrendezett elnökségi ülésről (csak zárójelben: igen hatékony volt az áregyeztető tárgyalásunk) már beszámoltunk, hírt adtunk. Voltak olyan aktuális feladataink, mint a megbízott ügyvezető igazgató véglegesítése, az apparátus feladatainak a meghatározása, a vízdíj kérdésének a rendezése. Jó érzéssel mondhatom, hogy dinamikus munka folyik a szövetség központjában, amelynek sikerességét jelzi, hogy a taglétszámunk folyamatosan nő. Már 103 tagot tudhatunk a sorainkban, és további felvételi kérelmek is érkeznek. A szakmaközi szervezet jelentőségét mutatja, hogy a tagság területileg lefedi az országnak a 90 százalékát. Bizonyára ennek is köszönhető, hogy a döntéshozóknál is nagyobb hangsúlyt kap a MA-HAL véleménye, amelyet a jogalkotási folyamatokban rendre kikérnek. A MAHOP kiírásait többször módosította az irányító hatóság a mi kérésünkre. Azt mondhatom tehát, hogy egyenrangú félként veszünk részt a munkában, s a kormányzati intézkedéseket végrehajtani, végrehajtatni a tagszervezeteinkkel, hiszen minden intézkedés a hazai halfogyasztás és -termelés növelését segíti elő.

• Vannak-e halegészségügyi gondok?

– Valójában nincsenek, illetve nem több a gond, mint egy átlagosan jó évben. Itt kell elmondanom, hogy a rendszerváltás óta a kétszeresére nőtt a hazai halfogyasztás, növekvő pályán van a termelés, jók az exportpozícióink, hiszen folyamatosan tudunk halat eladni Romániába, Lengyelországba, Ausztriá-

ba. S érdeklődtek horvát halas kollégák is a ponty iránt, mivel ott a koi-herpeszvírus nagyobb károkat okozott. Valószínű, hogy a tőlünk délebbre lévő országokban „dúló” meleg nyár során ezt a vírus kevésbé tudták tolerálni, mint Magyarországon. Ez a vírus egyébként emberre nem veszélyes, csak a pontyállományt tizedeli meg. A hazai állategészségügyi helyzet azonban stabil és jó, mert a NÉBIH folyamatosan ellenőrzi a halastavakat is, és ahol esetleg problémát találnak, ott azonnal intézkednek. Hozzáteszem, hogy itt, Magyarországon a koi-herpeszvírus ellen már kialakult a hazai pontyállományokban egyfajta immunitás, így csak a gyenge kondícióban lévő, sérült halakat érinti, ami az állomány 1-2 százalékát teszi ki. Bízunk abban, hogy lassan túljutunk ezen a fertőző halbetegségen, ezért is szorgalmazzuk, hogy a koi-herpeszvírus kerüljön le azon halbetegségek listájáról, amelyek bejelentési kötelezettséggel járnak. Ma már kisebb ennek a betegségnek a gazdasági jelentősége, mint a '90-es években volt.

• Milyen feladatokat kell megoldania a szakmaközi szervezetnek az év hátralévő részében és a következő évben?

– Két legfontosabb feladatunk közül az egyik a kormoránállomány ritkításához használt lőszer támogatásának a kérdése, mivel a támogatási forrás szerkezete megváltozott azzal, hogy ez év végéig az Agrárminisztériumban kezelt halászati pénzügyi alapot a MOHOSZ kapta meg. Ez ügyben tárgyalunk a horgászszövetség vezetőivel, és próbálunk olyan konszenzust kialakítani, ami mind a természetes vizeken gazdálkodó horgászszervezeteknek, mind a tógazdaságoknak jó. A kormoránproblémát közös erővel kell megoldanunk, hiszen mindkét helyen gyéríteni kell a madárállományt ahhoz, hogy valódi eredményt érjünk el. A tógazdasági ivadékalományt és a természetes vizek reprodukcióját közösen kell megvédeni ezektől az igen falánk, sok kárt okozó madaraktól, amelyek egy-egy tavat, vizes élőhelyet

sok százan lepnek meg „ebédidőben”. A másik fontos kérdés a MA-HAL 2019. évi programjainak a finanszírozása, a ránk rótt feladatok elvégzése. Ezeknek a feladatoknak az elvégzéséhez források is szükségesek. Ilyen például a Minőségi Magyar Hal védjegy működtetésének a kérdésköre, amiben most várakozó álláspontra kell helyezkednünk a folytatást illetően, mert még nem tudjuk, hogy a kormányzat milyen forrásokat tud biztosítani a védjegyhez.

Ezt a nagy horderejű, fontos programot önerőből, a termelők pénzügyi helyzetére alapozva nem tudjuk végrehajtani.

• Természetesen nagy a készülődés a karácsonyi halvásárra is...

– Igen, mert sajnos még mindig ekkor adjuk el a megtermelt hal 25-30 százalékát, holott nekünk haltermelőknak is jobb lenne, ha egész évben folyamatos volna az érdeklődés a halhús iránt. A tógazdaságok többsége már felkészült arra, hogy akár a növekvő napi igényeket is kiszolgálja. Mindenesetre az idei karácsonyra új receptfüzeteket adunk ki, sajtótájékoztatókat tartunk az Agrárminisztériummal és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával közösen. A termelőket arra biztatjuk, hogy elsősorban a hazai igényeket elégítsük ki, és csak azt vigyük exportra, amit itthon nem lehet eladni. Ilyen halfaj a busa, amely nagy mennyiségben áll rendelkezésre, és szerencsére a lengyel kollégák szívesen viszik a magyar busát. A pontyra, az afrikai harcsára, a süllőre, a szürke harcsára azonban növekszik idehaza a fogyasztói igény. Persze, elsősorban feldolgozott formában kedvelik a vásárlók. Ennek következtében a haltermelőknél a feldolgozók fejlesztésére kell nagyobb energiát, pénzt fordítani, és karácsonykor a halboltokat, kereskedelmi multicégek hálózatát kell ellátnunk jó minőségű hallal. Az idén jó „termés” várható, így biztosan minden család asztalára jut a hazai termelésű halból.

• Jó hallani, hogy az idei évben jó „termés” várható, mivel nem volt problémamentes az idei szezont sem. Fel tud-e készülni az ágazat arra, hogy a klímaváltozás miatt tapasztalható új kihívásokra jó válaszokat adjon?

– Kérdésére nem lehet egyszerű választ adni, mivel több éven átnyúló problémákkal kell megküzdünk. Az idén például a dunántúli völgyzárógátas tórendszerekben óriási a vízhiány. A lehalásztást már megkezdtek, de nem tudjuk,

hogyan pótoljuk a leeresztett vízmennyiséget, így lesznek olyan tavaink, ahol komoly problémával kell szembenéznünk a tenyész- és az ivadékkal kihelyezésekor. A fogyasztást azonban ösztönzi az alacsonyabb áfa, s annak ellenére, hogy az inputanyagok ára nőtt, a fogyasztók ebből csak kis mértéket érzékelnek.

• **Végezetül, hogyan ítéli meg, az idén tett-e azért az ágazat, hogy a halászat társadalmi elismertsége nőjön?**

– Talán az elmondottakból is kiderül, hogy sokat tettünk ezért. Jó kapcsolatban vagyunk a döntéshozókkal, jól sikerült rendezvényeken vagyunk túl, amely rendezvények látogatottsága jelentősen nőtték. A MAHOP forrásaiból fejlesztésekre nyílik lehetőség, bár a program megvalósítása kissé lelassult. Kérjük az Agrárminisztériumot, hogy adjon lendületet a program pénzeinek kifizetéséhez, mert a termelők eddig még nem jutottak forrásokhoz, és nincs elegendő tartalékuk, hogy az elképzeléseiket megvalósítsák. A vízdíjak rendezése folyamatosan napirenden lévő kérdés, tárgyalunk az illetékekkel. Bízunk abban, hogy kéréseink, javaslataink meghallgatásra találnak a döntéshozóknál.

H. GY.

Kitüntetések október 23-a alkalmából

Az 1956-os forradalom és szabadságharc emléknapja alkalmából az Agrárminisztériumban rendezett kitüntetési ünnepségen Dr. Nagy István minisztertől miniszteri kitüntetéseket vehettek át többen a horgászat, a halgazdálkodás, valamint a halászati kutatás területén szerzett érdemeikért. Az évente mindössze két személynek adományozható Pro Aquacultura Hungariae Díjban részesült Balogh József, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet tiszteletbeli elnöke a halászati ágazat szakmai koncepciójának kidolgozásában, érdekérvényesítésében, érdekképviseletében több mint három évtizede végzett kiváló munkájáért, szakirói tevékenységéért, valamint Prof. Dr. Horváth László, a Szent István Egyetem professor emeritusa a több mint négy évtizedes egyetemi oktatói, kutatási tevékenységéért, különösen a harcsa és a ponty szaporítási módszereinek kidolgozásáért, kiváló publikációs munkájáért. Az évente szintén csak két személynek adományozható Horgászatért Érdemérem kitüntetésben részesült Dr. Molnár Pál, a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség elnöke a fenntartható működés biztosításában, a sérülékeny vízterületek kezelésében végzett kiváló munkájáért, innovatív vezetői tevékenységéért, valamint Nemes Attila Károly, a Körösvidéki Horgász Egyesületek Szövetsége ügyvezető igazgatója a szövetség számos víztulajdon- és halgazdálkodási jogának megszerzésében végzett kiváló munkájáért, eredményes vezetői tevékenységéért. Továbbá Miniszteri Elismerő Oklevelet nyújtott át az agrárminiszter Dr. Jeney Galinának, a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ Halászati Kutatóintézet tudományos tanácsadójának a több mint négy évtizede a haltenyésztésben, a halimmunológiai kutatásokban végzett kiváló tevékenységéért, nemzetközi sikereiért. A kitüntetetteknek szívből gratulálunk!

Fotó: Kovács Zoltán/AM
Fotón balról-jobbra: Dr. Molnár Pál, Nemes Attila, Dr. Jeney Galina, Balogh József; Prof. Dr. Horváth László helyett a lánya vette át a kitüntetést

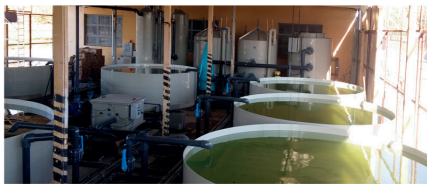
Biofloc.hu

Recirkulációs haltenyésztés

<http://biofloc.hu>
info@biofloc.hu
06(30)6351445

Recirkulációs akvakultúra rendszer (RAS)

Fő tevékenységünk a recirkulációs akvakultúra rendszerekkel kapcsolatos szaktanácsadás, tervezési, engedélyeztetési, gyártási, beüzemelési, szervizelési munkák. Kulcsrakész, egyedi igényekhez igazított megoldásaink sikerét az átadás után az üzemeltető munkatársak képzésével és további konzultációkkal biztosítjuk. Energiahatékony, kicsi környezeti terhelésű és munkaerő-igényű haltermelési technológiánk nagy hangsúlyt fektet a termelésbiztonságra az online monitoring rendszerek köszönhetően. A BIOFLOC recirkulációs rendszereket a legfejlettebb 3D-s szoftverek segítségével tervezzük meg.

Komplett rendszereink mellett az alábbi termékekkel állunk az Ön rendelkezésére:

- szivattyúk
- biofilterek
- mechanikai szűrők
- UV sterilizálók
- protein skimmerek
- CO₂ leválasztók

További ajánlataink:

Műanyag tartályok (PP, PE, PVC)

Tartályaink és medencéink halászati, mezőgazdasági, borászati, élelmiszer-ipari, vegyipari vállalkozások, valamint közmű szolgáltatók számára nyújtanak megoldást többek között az alábbi területeken: termelési folyamatok, tárolás, szállítás, szennyvízkezelés, esővíz hasznosítás, tűzvédelem.

Akvakultúráknak

csónakok, dupla falú etetőcsónakok, trágyaszóró tutajok, halas kosarak, halszállító tartályok, úszókeverő-levegőztető tartályok, algatálcák.

Allattartóknak

etetővályúk, önetetők, fürdetőkádák.

Szennyvízkezeléshez

szennyvíztároló aknák, átemelő aknák, vízórák, gyűjtőmedencék igény szerinti méretben. HDPE fóliával való bélelés. Hígtrágya- és tiszta víz tároló bélelés.

Szivárgások elhárítása

Modern és gyors megoldást kínálunk a szennyvízrendszerek, aknák, pincék, medencék, beton műtárgyak problémáira.

Van perspektíva a pontytenyésztésben

Az idei Kaposvári Állattenyésztési Napokon Halászati Kerekasztalt rendeztek, amelyen a pontytenyésztés aktuális kihívásaira keresték a választ. Mivel napjainkban világméretűekben is egyre jellemzőbb, hogy kisebb, néhány hektáros tavak adják az édesvízi haltenyésztés egyre jelentősebb hányadát, így kistermelői oldalról is nagy volt az érdeklődés a rendezvény iránt.

Horn Péter, a Kaposvári Egyetem rector emeritusa, az MTA rendes tagja a rendezvényt megnyitó beszédében kitért rá, hogy ő gyermekkorától tenyészt trópusi halakat, és ennek hatására egészen 16 éves koráig tengerbiológusnak készült, tehát nem véletlen, hogy amikor Kaposvárra került, a halbiológia volt az egyik terület, amire koncentrált. Nem szabad lebecsülni az akváriumi hal-

ponty is hihetetlen szaporaságával tűnik ki a tenyésztett állatok közül. Ma nagy lehetőségek vannak az édesvízi haltenyésztésben, mert igen környezetbarát – lényegében nem szennyezi a természetet. Egyelőre a tenyésztett halak genetikája sincs még kimerítve. A közelmúltban az EU két műholdat is Föld körüli pályára juttatott, amelyek segítségével fel lehet deríteni az orvhalászokat. Ha ezek eredményesen

ként szolgálhatnak. Ma jellemzően igen sok vízzel állítják elő a halat, pedig az adott vízmennyiségben lényegesen többet is lehetne termelni belőle.

A rendszerváltás idején a haltenyésztésben a szakember-privatizáció volt a jellemző, ami azt eredményezte, hogy az ágazatban kisebb volt a visszaesés. A legtöbb helyen megmaradt a jól képzett szakembergárda. Azóta viszont lépéshátrányba került az ágazat, jellemzően nagyon alacsony az automatizáltsága. Vagyis a '80-as évek óta nem sokat változott a munka a halgazdaságokban: jelenleg is kézzel fogják a halat és kézzel húzzák a hálót.

Nem alakult ki jól szervezett termékpálya sem, azaz hiányoznak nálunk az integrációk. A magyar halgazdaságban tevékenykedőknek a tőkeereje is gyenge, és az innováció sem áll magas szinten halászatunkban. Bár akadnak újítások, de ezek sokszor mégsem hoznak lényeges eredményt a termelésben. Ilyen volt például a süllő fejésének kifejlesztése, ami elterjedt ugyan, mégsem növelte jelentősen a termelés volumenét. Egy másik hasonló példa az extrudált tápok alkalmazása, ami nem biztos, hogy megtérül a hagyományos gazdálkodásban, ugyanis ha új takarmánnyal etetünk, akkor – a tapasztalatok szerint – új termelési módszerre is szükség van. Szerencsére a termelés színvonalának javítását segítő tényezők adóttak, hiszen a környező országokban nő a kereslet a magyar hal iránt, és a hazai fogyasztók is jelentős mennyiségben vásárolnak például pontyot.

Napjainkban elsősorban a költségek növekedése ösztönzi az innovációt, de a munkaerőhiány is serkentőleg hat a fejlesztésre. Például a gépi szák bevezetése a termelésbe sok tógazdaságban már nem várhat tovább, hiszen lassan már nem lesz aki kézzel húzza a hálót.

Gyalog Gergő, a NAIK Halászati Kutatóintézetének munkatársa Gazdasági és társadalmi kihívások a tógazdálkodásban című előadásában elmondta, hogy az ágazat aranykora a '80-as években volt, amit a '90-es években némi visszaesés követett, és azóta is a stagnálás jellemző. A '80-as évek második felében még világvizonylatban is kiváló eredményekkel büszkélkedhettünk. Az akkor termelt pontymennyiségnek ma körülbelül 90 százalékát állítjuk elő, de vannak fajok, ahol a csökkenés igazán drasztikus volt.

Pontytenyésztésünk ma is extenzív módszerek alkalmazása a jellemző. Az elmúlt időszakban a ponty aránya a terme-

FOTÓ: CZIMBAL ISTVÁN

Sziráki Bence, a MA-HAL ügyvezető igazgatója a Kaposvári Állattenyésztési Napok idei rendezvényéről elmondta, hogy a szakmaközi szervezet először vesz részt kiállítóként a nagy hagyományokkal bíró, országos rendezvényen. A kiállításon akváriummal, receptfüzetekkel, halas kóstolóval várták a vendégeket. A Kaposvári Egyetem Akvakultúra tanszékével közösen szervezték meg a termelői kerekasztal beszélgetést. A kitelepülés az Agrárminisztérium támogatásával valósult meg

tartást, hiszen sok kisgyermek az akvarisztikán keresztül kezd el ismerkedni az állattenyésztéssel, mondta. A Kaposvári Egyetem hallgatói között többen vannak olyanok, akik állattenyésztés iránti, életre szóló elkötelezettségüket ennek a hobbinak köszönhetik.

Horn Péternek sok könyve jelent meg élete során, és ezek közül az Akvarisztika című munkájára a legbüszkébb. Szerinte napjainkban hatalmas lehetőségek vannak a haltenyésztésben, hiszen általa kis energiafelhasználással lehet előállítani kiváló és egészséges húst. A hal nagy előnye, hogy a tartási hőmérséklet meghatározásával bizonyos tartományon belül a növekedését is befolyásolni lehet.

A hal emellett hihetetlenül szapora. Van olyan faj, melynek egy-egy ikrázása akár 50 millió ivadékot eredményezhet. A

működnek, az a halgazdák számára nagy öröme szolgál majd.

Kucska Balázs, a Kaposvári Egyetem tanszékvezető tanára Nyitógondolatok a pontytenyésztés aktuális kihívásai című előadásában emlékeztetett rá, hogy mi magyarok milyen kevés halat eszünk, és milyen messze vagyunk például a japánoktól, akik átlagosan hetente ötször fogyasztanak halat.

A fogyasztókkal tudatni kell, hogy a haltenyésztés az állattenyésztés egyik igen környezetbarát ága, amely egyben számos ökológiai szolgáltatást nyújt. Ezek közül talán a madárvilágra gyakorolt pozitív hatása a legkiemelkedőbb. A vízgazdálkodás szempontjából is fontos a haltenyésztés. Napjainkban még mindig jellemző, hogy hatalmas vízmennyiséget nem hasznosítunk, pedig halastavaink kiváló vízraktár-

lésben folyamatosan nőtt a többi halfajé- hoz képest, viszont az üzemelő tóterület a termelés stagnálása ellenére is nőtt, tehát a hozamok csökkentek. A kihelyezések mértéke is évről évre csökken. Ez azt jelen- ti, hogy míg egy évtizeddel ezelőtt kétnya- ras pontyból mintegy 300 kilót helyeztek ki hektáronként, addig ma csak mintegy 250 kilogrammot. Tíz év távlatában a takarmányfelhasználás nem nőtt, így a tö- meggyarapodási hányados 10 százalékkal nőtt 10 év alatt.

Az étkezési hal termelése hazánkban növekszik: az elmúlt évtizedben mintegy 5 százalékkal többet állítunk elő. Általános- ságban elmondható, hogy a tógazdaságok- ban csökkennek a bruttó, de nőnek a nettó hozamok. Az elmúlt egy évtizedben a fo- gyasztók elvárásai a ponttyal szemben a súlya tekintetében is nőtték: ma már nem a 1,5, hanem a 2 kilogramm körülit kere- sik. Ha figyelembe vesszük, hogy egy két- nyaras pontyot 475 grammosan helyeznek ki, akkor eszerint 10 évvel ezelőtt 1 hek- tárra kb. 300 kilogrammot helyeztek ki be- lőlük, és másfél tonna takarmányt hasz- náltak fel a nevelésük során. Ma viszont csak 250 kilogrammnyi halat helyeznek ki hektáronként, és a velük feletett takar- mány mennyisége ugyanannyi.

Lényegében ma is ugyanolyan minő- ségű és összetételű takarmányt etetnek, mint 10 éve, és ez idő alatt lényegében sem a takarmány, sem az energia ára nem vál- tozott – viszont a munkabérek látványo- san nőtték az elmúlt időszakban, és ez új helyzetet eredményezett. A haltenyésztés- nél ugyanis a személyi költségek aránya lé- nyegesen nagyobb, mint más állattenyész- tési ágazatok esetében, például már 10 évvel ezelőtt is 35 százalék volt. A pontyte- nyésztés ráadásul kevésbé gépesített, mint például a pisztrángtenyésztés. Tehát a ma- gyar tógazdaságokban a technológiaváltás halaszthatatlanná vált. Igen fontos, hogy aki ma haltenyésztéssel foglalkozik, az kö- rültekintő önköltség-kalkulációt készít- sen, azaz számoljon úgy, hogy átlagban 1000 kilogramm hal/ha-t tud megterhelni, és jellemzően 6 fő/100 ha a munkaerő- igény. A mai magyar tógazdasági állapo- tokra jellemző, hogy a jelenleg alkalmazott technológia hosszú távon nem tudja kiter- melni a bérköltségek növekedését.

Németh István, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet elnöke előadásában kifejtette, hogy pontyte- nyésztésünk Európában a harmadik, ná- lunk többet csak a lengyelek és a csehek ál- lítanak elő. Bár viszonylag sokat terme-

lünk, ennek ellenére a pontytermelésünk kevés profitot hoz a gazdáknak: nem töb- bet, mint 4 százalékot. Jelenleg alacsonyok a kamatok, de ha emelkedni kezdenek, azaz elérik a 4 százalékot, egyszerűen nem lesz értelme pontytermeléssel foglalkozni. A beruházási kedv is mérsékelte, mivel a pá- lyázatokon eddig csak az 50 százalékos ön- rész volt jellemző. A drasztikusan növekvő munkabérek a halárakban nem jelentkez- nek. Viszont az 5 százalékos áfa és a víz- készlet-használati járulék eltörlése egyes esetekben serkentőleg hatott a termelésre. Bizakodásra ad okot, hogy a ponty európai piaca folyamatosan nő, és hogy a szomszéd- os országokon kívül különösen Lengyel- országban keresik a magyar halat.

De jelenleg is a hazai piac a legnagyobb felvevő, és a ponty termelői ára ma a 700 Ft/kg-os lélektani határon mozog. Fontos, hogy a termelő ne legyen kiszolgáltatva a felvásárlónak, és ennek érdekében alapve- tő, hogy megfelelő tároló- és szállítókapa- cíttal kell rendelkeznie. De azt is el kell fo- gadniuk a tógazdáknak, hogy ma egy sófő- rére 1000 euró, és csak megfelelő bérezés- sel lehet megtartani a régi szakembereket. Ha ez nem így történik, akkor egyszerűen nem lesznek többé halászok az országban.

TÓTH ZSIGMOND

Megbeszélés kínai szakemberekkel

A budapesti központú Ázsiai-Köz- pész-Európai Kapcsolatok Fejleszté- sét Segítő Szervezet (Asian- Central-European Approaching Organi- zation, ACEAO) még márciusban kereste meg a MA-HAL-t, hogy egy kínai szakértői csoport érdeklődik a rekreációs halászat, a haltermelés és a turizmus összekapcsolá- sának magyarországi helyzetéről. A kínai féllel történt egyeztetést követően 2018. szeptember 3-án került sor Budapesten a MA-HAL szakértői és a kínai szakembe- rek, nevezetesen Peking Város Mezőgaz- dasági Irodájának munkatársai közötti megbeszélésre. A MA-HAL-t *Halasi-Kovács Béla* nemzetközi ügyekért felelős elnöksé- gi tag és *Dr. Váradi László* képviselte. A megbeszélésen Peking Város Mezőgazda- sági Irodájának öt vezető munkatársa vett részt, közöttük *Zhu Li* asszony, a Technoló- giapromóciós Állomás igazgatója, illetve *Pan Zhi* úr, az Akvakultúra-termékek Tech- nológiapromóciós Osztályának igazgatója.

Magyar részről röviden tájékoztattuk a kínai felet a MA-HAL szervezetéről és mű- ködéséről, illetve a kínai kapcsolatokról, a magyar kínai együttműködésről a halá- szat, illetve az akvakultúra területén. A kínai szakemberek elmondták, hogy a hal-

A megbeszélésnek Laosz Magyarországi Konzulátusa volt a helyszíne Budapesten

gazdálkodás és a turizmus kapcsolatában a vendéglátás a fő elem, említésre méltó ugyanakkor, hogy nagyon sok farmlátoga- tást szerveznek a gyerekek számára. A horgászat egyébként igen népszerű Kíná- ban, és szervezettek folyik.

A kínai szakemberek a következő témák iránt érdeklődtek: a haltermelésen túl mi- lyen szolgáltatásokat biztosítanak a hal- gazdaságok; a halgazdálkodásban milyen arányt képvisel a multifunkcionális tógaz- dálkodás; alkalmazzák-e Magyarországon a rizsföldi haltermelést; milyen szerepe

van a magyar termelői szövetségnek az en- gedélyeztetési eljárásokban, illetve az ár- képzésben; továbbá van-e lehetőség halfa- jok cseréjére.

A konzultációt követően elhatároztuk, hogy folytatjuk az információcserét, amely keretében írásos anyagokat küldünk egy- másnak elsősorban a halgazdálkodás és a turizmus kapcsolatára vonatkozóan, ille- tve kölcsönös érdeklődésre számot tartó té- mákban, továbbá megvizsgáljuk a formális együttműködés kialakításának lehető- ségét.

Ászok Fesztivál, kellemes hangulatban

Az időjárás is kegyeibe fogadta az idei, szeptember 16-án megrendezett Ászok Fesztivált. Ez csupán azért hír, mert az előző két évben eső áztatta, szél fújta a ráckevei Kis-Duna-ágot, szóval nem fesztiválnak való időjárás volt. Talán éppen az előző évi időjárás volt az oka, hogy a korábbinál kevesebb kiállító és főzősátor fogadta a vendégeket. De ez mit sem rontott a hangulaton, és a főzők már kora reggel beindították a gázpalackokat, így már kellemes illatok hívogatták az arra járókat. Molnár Pál, a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) elnöke is elégedetten szemlélte a szövetség sátrában zajló eseményeket.

Nemcsak a jó idő szerez örömet, hanem az is, hogy a Kis-Duna-ág vize „jobban” van, mondta az elnök. Az elmúlt hónapokban nagyon beteg volt a Duna-ág, volt egy igen kritikus időszak, amikor a Nagy-Dunában sem volt víz, így a Kis-Duna vízszintje is jóval alacsonyabb volt az elfogadhatónál. Mindamellát a szennyvíztisztítók termelték a szennyvizet, ezért a vízminőségi paraméterek kritikussá váltak. A nagyobb tavaszi halpusztulás után a nyári melegben is volt egy szerényebb halhullás. A Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság erejét megfeszítve dolgozott a Duna-ágért, és sikerült megúszni a katasztrófát, így a fesztiválon induló fiatal horgászok már tiszta vízben foghatták a halat. A horgászok pedig szinte számolatlanul fogják a halakat, ami azt jelzi, hogy a Duna-ág él.

A szövetség több alkalommal is jelezte a hatóságoknak a vízminőségi problémákat. Ennek nem mindenki örült, de tudomásul kell venni, hogy a Kis-Duna-ág vízminőségének a javítása érdekében még sok a tennivaló. Azzal is tisztában van mindenki, hogy ez sok pénzbe kerül, de ahhoz, hogy unokáink is élvezhessék a

Kis-Duna-ág természeti szépségét, értékeit, s nem utolsó sorban hódolhassanak a horgászszennvedélynek, ahhoz a beruházásokat el kell végezni. Annál is inkább, mert a tervek évek, ha nem évtizedek óta készen vannak. A szövetség köszönőlevelet írt a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságnak, és megköszönték azt az áldozatos munkát, amit júliusban, augusztusban végeztek. Az elnök jó szívvel vette, hogy az igazgató megköszönte a dicséző mondatokat, és együttműködéséről biztosította a szövetséget. A megoldást az jelentené, ha a Dunából gravitációs úton jönne a víz a Kis-Duna-ágba, és a szennyvíztisztítók vizét valóban megtisztítva engednék a Duna-ágba. Az igazgató levele reményt ad arra, hogy közös erőfeszítéssel csak elérjük azt, hogy a Kis-Duna-ágban véglegesen megoldódjanak a problémák, és megfelelő vízszint és jó vízminőség lesz, mondta az elnök.

Az Ászok Fesztiválon a szövetség a kezdetektől támogatóként van jelen. Az elmúlt másfél évtizedben minden évben biztosították a halat a főzőknek, így volt ez idén is. A ráckevei pikkelyes ponty nemcsak kiváló sporthal, hanem jó ízű hal is,

így kiváló ételeket készítenek belőle. Nem véletlenül mondjuk, hogy kiváló ételek készülnek. A zsúrinek – amelyet *Simon Tamás*, a Szabadttúzi Lovagrend elnöke vezet évek óta, segítői *Szadai József*, Ráckeve polgármestere, valamint *Molnár Pál*, az RDHSZ elnöke és *Tóth István*, a szövetség ügyvezető igazgatója – évről évre nehezebb a dolga, mert nehéz a jók közül a legjobbat kiválasztani. A fesztivál főzői között többségben vannak a visszatérő amatőr szakácsok, akik nem restek fejleszteni főzőtudásukat. Mindenki tanul az előző évi tapasztalatokból, s mondható, hogy a vad- és a hagyományos magyar ételek mellett a halételek is egyre jobb minőségben készülnek. A szövetség sátrában is nagy volt a sürgés-forgás, a halászlé mellett sült harsca és ponty is szerepelt a menüben.

A szövetség aktuális feladatairól szólva az elnök elmondta, hogy az idei év különösen fontos az életükben, mert a mostani vezetés húsz éve irányítja a szövetséget. Ötévente választják a vezetőket, s idén decemberben is megtartják a tisztújító küldöttgyűlést. A szövetség vezetése kiváló munkát végzett, s ezt a horgászközösség is is elismeri. Ha szóba kerül az RDHSZ, akkor zászlóshajóként emlegetik. Sokat kell azért dolgozni, hogy ez a jelző továbbra is elhangozzék. Egyébként a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) létrehozatalában is vezető szerepe volt a szövetségnek. A Duna-ág a horgászmozgalom bölcsője, 107 éves a legidősebb egyesületük. Az első horgászújságot, a Sporthorgász lapot a BSE Horgász Egyesület adta ki. A Ráckeve adta az első MOHOSZ főtitkárt, és ez a szervezet volt az, amelyik a MOHOSZ megalakulását kezdeményezte és menedzselte. Ami a szövetség feladatait illeti, a gazdálkodásuk stabil, a telepítési tervet időben leginkább túlteljesítik, folyik a haltermelés és a környezet karbantartása. A fejlesztések is az immár megszokott ütemben zajlanak, idén a Rózsa-sziget felújításán dolgoznak. Makádon egy vízpótlást biztosító rendszer kiépítését tervezik, és természetesen a szükséges felújítások, karbantartási munkák sem maradnak el. Egy gépkocsi vásárlását is tervezik, valamint MOHOSZ-támogatással további halóri gépkocsi kerül beszerzésre. Az elnök végül hangsúlyozta, hogy az idei esztendő az egész horgászmozgalom számára kulcsfontosságú, mert 2019. január elsejétől kötelező a magyar horgászkartya kiváltása minden horgász számára.

H. GY.

Az Agrárminisztérium a Magyar Országos Horgász Szövetséggel mint stratégiai partnerével megkötött támogatási szerződéseken keresztül a „halgazdálkodási feladatok támogatása” fejezeti előirányzatból 2016-tól folyamatosan és kiemelten támogatja az állami tulajdonú természetes vizek halórzésének fejlesztését. A sikeresen lezárt közbeszerzési eljárások, majd a szerződéskötések után már eddig is több ütemben került sor a halórzést támogató technikai eszközök, valamint a halóri egyenruhák átadására. Az első 20 terepjáró ünnepélyes átadása a Fővárosi Horgászegyesületek Szövetsége Duna-parti telephelyén 2017. május 4-én került sor. A most beszerzett és október 25-én átadott 15 darab halóri terepjáró beszerzési ára az előírt pluszfelszerelésekkel együtt bruttó 144 millió forint volt, melyből az Agrárminisztériumtól kapott támogatás összege 100 millió forint. A nyílt közbeszerzési eljárás nyertes ajánlattevője 9,6 millió forintért szállította a járműveket.

